

F. t. l. vedr. retsplejeloven

flikter, der kan bringe advokatens uafhængighed i fare.

Afgørelser om dispensation vil forsat skulle træffes på baggrund af en konkret vurdering af den enkelte sag. Der skal også fremover navnlig lægges vægt på hensynet til, at en advokat skal være uafhængig af det offentlige. Dette fremgår nu udtrykkeligt af bestemmelsen.

Består der således en risiko for, at der kan opstå konflikter mellem den ansattes pligter i forhold til det offentlige og pligterne som advokat, vil der ikke blive meddelt dispensation i det konkrete tilfælde.

Ved risikoen for konflikter menes ikke alene den mere nærliggende risiko – f.eks. hvis advokaten arbejder på halv tid hos Skat og ved siden af denne ansættelse driver advokatvirksomhed med speciale i behandlingen af skattesager – men også en mere teoretisk risiko for konflikter, især hvis advokaten besidder en offentlig stilling, hvor der skal træffes afgørelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 8.1.1., 8.2.1. og 8.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 9 (§ 123)

Bestemmelsen skærpes, således at alle advokater i et fællesskab af advokater og alle advokater, der ejer aktier eller anparten i en advokatvirksomhed, i mindst 1 år enten skal have været i virksomhed som autoriseret fuldmægtig hos en advokat, der udøver advokatvirksomhed, eller som advokat have været ansat hos en anden advokat, der udøver advokatvirksomhed.

Det bemærkes, at de nævnte aktier tillige omfatter kommanditaktier, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.1.6., 4.2.6. og 4.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 10 (§ 124)

Med ændringen af bestemmelsen i *stk. 1* skabes der mulighed for, at advokatselskaber kan etableres som kommanditaktieselskaber og holdingselskaber. Et holdingselskab må alene eje aktier eller anparten i et andet advokatselskab og må således ikke samtidig eje aktier i f.eks. et ejendomselskab.

Holdingselskabet kan alene ejes af advokater, mens driftsselskabet, jf. nedenfor vedrørende ændringen af § 124, stk. 3, i et vist, begrænset omfang kan ejes af andre ansatte i selskabet.

Der åbnes ikke med ændringen af bestemmelsen mulighed for, at advokatselskaber kan drive anden virksomhed end advokatvirksomhed bortset fra, at et advokatselskab fremover vil kunne have som formål og aktivitet at eje aktier eller anparten i et andet advokatselskab (holdingselskabskonstruktionen). Ændrin-

gen medfører således ikke, at der indføres mulighed for at etablere såkaldte "one stop shops", hvor klienter kan få andre ydelser ud over advokatydelse, f.eks. revisorbistand.

Ændringen af *stk. 2* medfører, at de ejere, der ikke er advokater, er underkastet de samme hæftelsesregler som advokaterne. Uanset hvilken rådgiver i advokatselskabet, som klienten bliver henvist til, vil klienten således have den ekstra sikkerhed, at ikke alene selskabet, men også rådgiveren – hvis denne ejer aktier eller anparten i selskabet – hæfter for krav, der er opstået som følge af rådgiverens bistand til klienten.

Med ændringen af bestemmelsen i *stk. 3* liberaliseres området for ejerskab af advokatvirksomheder, idet der åbnes mulighed for, at andre end advokater kan eje andele af en advokatvirksomhed. Er der tale om advokatselskaber i en holdingselskabskonstruktion, kan andre end advokater dog alene eje andele af advokatselskabet, jf. § 124, stk. 1, hvorefter et holdingselskab alene må være ejet af advokater.

Ændringen er begrænset til at åbne mulighed for aktivt ejerskab, hvorimod passiv kapitalinvestering ikke tillades. Det er således alene personer, der er ansat og arbejder i advokatvirksomheden, som kan eje andele heri.

Ændringen er endvidere begrænset til at angå kapital-selskaber, men ikke interessentskaber.

Ifølge *stk. 4* kan personer, der ikke er advokater, tilsammen eje under en tiendedel af selskabets aktier eller anparten. Reglen skal ses i sammenhæng med aktieselskabslovens § 20 b om indløsning af aktier.

Det vil ikke være tilladt i selskabets vedtægter eller ved aktionæroverenskomst at fastsætte bestemmelser, der begrænser aktieselskabslovens bestemmelser om indløsning af aktier og derved gøre den beskyttelse, der ligger i begrænsningen af, hvor stor en andel aktier eller anparten personer, der ikke er advokater, kan eje i et advokatselskab, illusorisk.

Endvidere vil det ikke være tilladt i advokatselskaber at have forskellige aktie- eller anpartsclasser. Der henvises også her til sammenhængen med aktieselskabslovens § 20 b, hvorefter en aktionærs ret til indløsning af de øvrige aktionærers aktier forudsætter, at aktionæren ejer mere end ni tiendedele af aktierne i et selskab og har en tilsvarende del af stemmerne.

Det fastsættes i *stk. 5*, at ejere af et advokatselskab, der ikke selv er advokater, skal bestå en nærmere udformet prøve i de regler, der er af særlig betydning for advokaterhvervet. Advokatsamfundet forestår afholdelsen af denne prøve. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om prøven.